

Lale Bahçesi 4

— AliKemal · 23 Şubat 2016

Televizyondaki magazin haberleri uzadıkça uzuyordu. Daha sonra, az sonra, az sonra diye diye üç beş başlıkta toparlanabilecek haberlere bir türlü geçmiyorlar, araya bolca reklam sokuşturup insanların beynini kemiriyorlardı. Kazım, sıkıldı. Bir reklam arasında, gözlerini televizyondan ayırıp duvar saatine baktı. "Saat nerdeyse on iki oluyor, bizim kız abisinin evine yerleşti galiba!" diye söyledi. Sinem'e döndü. "Git bak kızım, şu ablana! Çağır, gelsin artık!"

Sinem ayaklandı, gitti.

*

Abisinin kapısına ulaştığında, içeri girmeden, "Abla! Abi! Babam ünlüyo kız, abla!" diye seslenmeye başladı.

Lale, kız kardeşinin sesini duyar duymaz hızla toparlandı. Üstüne başına çeki düzen vererek kapıyı açtı.

"Ne var kız?"

"Babam, gelsin artık, diyor."

Lale, gelirken giymiş olduğu terlikleri geçirdi ayağına. "Tamam, geliyorum!"

İsmail'e kaçak bir bakış attıktan sonra uzaklaşıp gitti.

*

Kazım, "nerede kaldın be kızım?" diyerek karşıladı onu.

Lale, kapı aralığından, "abimin çenesi bir durmak bilmedi ki," dedi. "Oturup anlattık işte... Bir şey var mıydı?"

"Yok, ne olsun... Orada niye dikilip duruyon? Girsen ya içeri!"

"Yok, yatacağım azıcık. Abimin çenesinden ağırlar girdi başıma. Birazcık erken ünleyeydin de kurtaraydın beni ya!"

"Keyfinizi bozmayım dedim!"

"Bozaydın keşke, başım ağrımazdı böyle, hiç olmazsa! Neyse, ben odama geçip yatayım," diyerek örttü kapıyı, hemen yandaki kendi odalarına girdi. Kendini öylece yatağın üstüne atarak derin düşüncelere daldı, gitti.

*

Bir yaprağın üstüne çiğ tanesi düştü. Yaprığın üstündeki çiğ tanesine yıldırım düştü. Böylece çiğ tanesi ve yaprak alev aldı. Daha sonra dondular ve lale meydana geldi. Lalenin ortasındaki koyuluk bu yangında oldu.

"Yaşayamam bu lekeyle ben Allah'ım, yaşayamam!"

Lale Çılgınlığı dönemi, Hollanda'da lale soğanı fiyatlarının iyice yükselmesinin ardından aniden aşırı düşmesi sonucu, o işle uğraşan pek çok insanın battığı ve intihar ettiği dönemdi.

Lale, düştüğü durumdan intihar ederek kurtulmayı düşünmeye başlamıştı.

*

Sinem, odada televizyonun karşısında uzanmış, bir şeyler seyredirken dışarıdaki konuşmalara kulak

verdi.

"Çiğdem bacım! Ne yemeği var?"

"Kuru fasulye oluyo abi. Onbeş dakkaya hazır olur."

"Yanına pirinç pilavı da yapcan mı?"

"Yapayım mı?"

"Yap ya... Sinem oralarda mı?"

"İçerde..."

"Bi yolla da, bana bi paket cigara alsın da gelsin!"

"Olur."

Sinem, ablasının bir şey söylemesine fırsat bırakmadan odadan çıkarak, abisinin ardından koştu.

"Para ver de alıp geliim abi!"

İsmail cebinden çıkarttığı bir kağıt parayı kızın eline tutuşturdu. "Bilyon dimi gülüm, ne cigarası içtiğimi?"

Sinem, "Bilyom," diyerek koşturup gitti. Yolda, İsmail abisinin Çiğdem ablası ile olsun, kendisiyle olsun çok kibar konuştuğunu düşündü. Onlarla ilk kez böylesine sevecen konuşmasına bir anlam veremedi.

*

Sinem sigarayı alıp getirdikten sonra abisinin kapısına gitti. İçeri girmeden, kapının önünden, "Abi! Getirdim sigaranı!" diye seslendi.

İçerden abisinin sesi duyuldu. "Getir içeri!"

Kapıyı açtı, çekinerek girdi. Sigarayı ve para üstünü uzattı.

İsmail, sigarayı aldı, parayı almadı. "Sende kalsın onlar gülüm! Harçlık et!"

Sinem, parayı sevinerek cebine soktu.

İsmail, bir an alıcı gözlerle baktı ona. "Maaşallah! Maaşallah! Kocaman kız olmuşsun da fark edememişim seni be gülüm! Kaç yaşına girdin sen, bakiim?"

"On dört..."

"Oh-ho... Genç kız olmuşsun bile, valla! Ne dersin, evlendirelim mi seni, ha?"

Sinem, abisinin esprisine kikirdeyerek güldü.

"Yemek yapmayı da öğrendiyse, hiç durmayalım, evlendirelim seni. Bilyon mu yemek yapmayı?"

Sinem, biliyorum derse, bu evlendirme işinin ciddiye binebileceğini zannederek, yapmayı bildiği bir çok yemek olmasına rağmen, "I-ıh, hiç bilmiyorum," dedi."Yemekleri ablamgiller yapıyo ya, hep..."

İsmail, onun bu sıkıntılı haline güldü. "Madem bir an önce öğren yemek pişirmeyi. Öğrendikten sonra evlendiririz, olur mu?"

Sinem, cevap vermeden gülmekle yetindi. "Hadi ben gidiim, başka bi istediğin yoksa!"

"Yok, sağol!"

Kız, tam dönüp çıkacakken, "gel bakiim sen buraya!" diye seslenerek durdurdu. "Yanıma gel!"

Sinem, ne oluyor diye sorgular gibi bakınarak geldi.

İsmail, onun kolundan tuttu, öbür eliyle göğüslerine elledi. "Bunlar da çıkmış kız! Vallaha kocaman kız olmuşsun yahu!"

Sinem, onun göğüslerine ellediği an neye uğradığını şaşırarak, geri sıçradı.

İsmail, onu sakinleştirmeye çalışarak, "korkma, korkma kız, şaka yaptım. Korkma... Ha ha ha!"
Sinem, "korkmadım da..." diye geveledi, lafının gerisini getiremeden çıkmaya yöneldi.. "Ben gidiim artık!"
"Git, gülüm. Korkma... Ben senin abinim... Abilerden korkulmaz, dimi? Git, git gülüm, git...Ama kokma
abinden... Ha ha ha!... Seni gidi korkak, ha ha ha..."
Sinem çıktı, gitti.
İsmail, arkasından düşünce kaldı. "Kocaman kız olmuş şerefsiz!" diye söylendi.

*